

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové, soudkyně Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

navrhovatele:

P. M.,
bytem X,

zastoupen advokátem Mgr. Miroslavem Kučerkou,
se sídlem Národní 37, Praha,

proti
odpůrci:

město Roztoky,
se sídlem náměstí 5. května 2, Roztoky,
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Smějou,
se sídlem Polská 54, Praha,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Roztok vydaného dne 20. 10. 2021 usnesením Zastupitelstva města Roztoky č. UZ-160-8/21,

takto:

I. Opatření obecné povahy – Územní plán Roztok vydaný dne 20. 10. 2021 usnesením Zastupitelstva města Roztoky č. UZ-160-8/21 se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší v rozsahu:

- v němž je na pozemku p. č. XA v katastrálním území R. u P. vymezena plocha DS – dopravní infrastruktura – silniční a
- v němž je na pozemcích p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE v katastrálním území X vymezena plocha ZP – plochy zeleně – přírodního charakteru.

II. Ve zbytku se návrh se zamítá.

- III. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 17 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Miroslava Kučerky, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Navrhovatel se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá, aby soud zrušil následující části opatření obecné povahy označeného v záhlaví (dále též jen „napadené OOP“):
 - obecné regulativy pro využití pozemků zařazených do ploch DS - dopravní infrastruktura – silniční,
 - vymezení plochy DS – dopravní infrastruktura – silniční na jeho pozemku p. č. XA v katastrálním území X (stejně jako všechny nemovité věci dále zmiňované v tomto rozsudku) a
 - vymezení plochy ZP – plochy zeleně – přírodního charakteru na jeho pozemcích p. č. XC, p. č. XD, p. č. XE a na části pozemku p. č. XB
2. Navrhovatel uvedl, že dne 15. 12. 2019 (tj. k veřejnému projednání návrhu napadeného OOP) uplatnil námitky, o nichž odpůrce rozhodl. Těmito námitkami se navrhovatel domáhal, aby se v napadeném OOP změnilo funkční využití poloviny pozemku p. č. XA tak, že bude řazena do ploch OK – plochy občanského vybavení – komerční vybavenost (dále jen „plochy OK“). Tomu odpůrce nevyhověl a odůvodnil to tím, že má pochybnosti o tom, že navrhovatel svůj pozemek v současnosti využívá „legitimně“. Takové posouzení je však úkolem stavebního úřadu, nikoli odpůrce při pořizování územního plánu. Ten se musí řídit jinými zásadami. Ostatně, pokud není způsob, jakým navrhovatel pozemek p. č. XA nyní využívá, v souladu s jeho stanoveným využitím, je to právě odpůrce, který to může při přijímání územního plánu napravit tím, že využití pozemku změní tak, aby odpovídalo jeho skutečnému využití. Vypořádání této námítky je tak podle navrhovatele absurdní a nesrozumitelné, a tudíž nepřezkoumatelné. Příslib, že po zhodnocení „legitimnosti“ současného využití pozemku bude možné provést požadovanou změnu jeho využití při některé z dalších změn územního plánu, hraničí se svěvolí odpůrce.
3. Ve vypořádání námitek odpůrce též navrhovateli přislíbil, že ve finální verzi napadeného OOP bude připuštěno využití pozemku p. č. XA pro manipulační plochu (tj. tak, jak jej navrhovatel fakticky využívá v současnosti). Takové využití totiž regulativy pro plochu DS – dopravní infrastruktura – silniční (dále jen „plochy DS“) nepřipouští. To se však nestalo, napadené OOP takové využití pozemku p. č. XA neumožňuje. Nedošlo ani k úpravě obecných regulativů pro plochy DS, ani ke stanovení výjimky pro tento pozemek. Jinými slovy, odpůrce do napadeného OOP vůbec nepromítl to, co navrhovateli ve vypořádání námitek slíbil.
4. Ve vypořádání těchto námitek odpůrce avizoval, že vymezí mezi navrhovatelovým pozemkem p. č. XA a silnicí č. XG pás izolační zeleně. Nijak z toho však nevyplývá, že by se tak mělo stát právě vymezením plochy ZP – plochy zeleně – přírodního charakteru (dále jen „plochy ZP“) na pozemcích p. č. XC, p. č. XD, p. č. XE a na části pozemku p. č. XB. Též cíle by bylo možné dosáhnout i při zachování ploch DS na těchto pozemcích, neboť

regulativ pro plochy DS připouští i využití pro doprovodnou a izolační zeleň. Navíc plochy ZP byly vymezeny i na té části pozemku p. č. XB, na němž je vybudován trvalý vjezd na tento pozemek. Tento pás zeleně je navíc v napadeném OOP vyznačen jako plocha stabilizovaná, nikoli návrhová. Stávající využití této části pozemku odpůrce vůbec nereflektoval.

5. Navrhovatel dále uplatnil dne 27. 5. 2021 (tj. k opakovanému veřejnému projednání napadeného OOP) námitky, jimiž se domáhal, aby jeho pozemky p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE nebyly řazeny do ploch ZP – plochy zeleně – přírodního charakteru. Ačkoli se tyto námitky týkaly změn projednávaných při opakovaném veřejném projednání, odpůrce je vůbec nevypořádal. V jediné zmínce o tomto pásu izolační zeleně (na str. 88 odůvodnění napadeného OOP, mimo část obsahující vypořádání námitek) odpůrce uvedl, že vymezení ploch zeleně na těchto pozemcích odcloní provoz na pozemku p. č. XA od silnice a od navazující obytné zástavby. To je však s ohledem na to, že vůči tomu směřovala konkrétní námitka, nedostačující. Odpůrce se nijak nevyjádřil k tomu, proč by vůbec měla být obytná zástavba odcloněna od pozemku p. č. XA, jestliže bez jakéhokoli odclonění sousedí se silnicí a železniční tratí, a zda je zvolené řešení ve vztahu k právům navrhovatele spravedlivé a přiměřené.
6. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že se s námitkami ze dne 15. 12. 2019 podanými k veřejnému projednání napadeného OOP řádně vypořádal. Námitce na zařazení pozemku p. č. XA do ploch OK odpůrce nevyhověl, odůvodnění však bylo komplexnější, než prezentuje navrhovatel. Odpůrce se nebrání diskuzi o tom, že by v budoucnu došlo ke změně využití této plochy a vznikla by zde např. čerpací stanice pohonných hmot či jiný typ komerční občanské vybavenosti. Preferuje však, aby se tak stalo jindy, než při přijímání napadeného OOP – ideálně až při některé z jeho změn, protože předpokládá velkou, otevřenou a potenciálně kontroverzní diskusi za účasti roztocké veřejnosti a majitelů sousedních pozemků, na niž by nyní (při nutnosti vypořádat současně dalších 300 námitek a připomínek) nebyl dostatečný prostor. Pokud jde o „legitimitu“ současného využití pozemku p. č. XA, odpůrce má za to, že k dlouhodobému umístění kontejnerů (k němuž je pozemek zjevně užíván, nikoli jen k pouhé manipulaci s nimi) je třeba souhlas stavebního úřadu, který nebyl dán. Odpůrce vydáním napadeného OOP vytváří podmínky pro přiměřený rozvoj území, není povinen jím legalizovat „černé stavby“, ani zlepšovat postavení vlastníků jednotlivých pozemků. Není to ostatně ani v jeho zájmu, protože okolí silnice č. XG je „branou do města“ a trvalé umístění kontejnerů zde není žádoucí. Užívá-li navrhovatel pozemek p. č. XA skutečně (pouze) k manipulaci s kontejnery, pak je to s regulativy vyplývajícími z napadeného OOP zcela v souladu. V ploše DS lze umístit i dopravní stavby. Je pravda, že napadené OOP nevytváří podmínky pro realizaci navrhovatelových dalších podnikatelských plánů, ale v tomto směru mu nemohlo vzniknout žádné legitimní očekávání, neboť v předchozím územním plánu bylo využití pozemku p. č. XA totožné. Navrhovatel nemůže ovšem jako manipulační plochu užívat celý tento pozemek, protože v některých jeho obvodových částech se vymezuje pás izolační zeleně.
7. K námitkám podaným dne 27. 5. 2021 k opakovanému veřejnému projednání napadeného OOP odpůrce uvedl, že je nevypořádal, protože je nepokládal za samostatné námitky, nýbrž za pouhý nesouhlas s vypořádáním námitek ze dne 15. 12. 2019. Zpětně tento svůj postup hodnotí jako nešťastný, a proto má v úmyslu jej napravit postupem doporučeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č. j. 1 Ao 3/2010-161. O

námitkách ze dne 27. 5. 2021 hodlá odpůrce rozhodnout na některém z následujících jednání zastupitelstva. Prozatím k nim uvedl, že v návaznosti na vypořádání navrhovatelovy námítky ze dne 15. 12. 2019 uložil projektantovi, aby navrhl pás izolační zeleně mezi pozemkem p. č. XA a silnicí č. XG. Projektant zvolil řešení ze svého pohledu nejvhodnější, které se pak promítlo i do napadeného OOP: pás zeleně na pozemcích navrhovatele navazuje na sousední plochu NS.p a odpovídá původnímu stromořadí kolem silnice, což je odrazem hodnot, jejichž ochranu si napadené OOP vytyčilo. Podobná zeleň byla ostatně vymezena i v předchozím územním plánu a má zde svou nepopiratelnou funkci. Navrhovatel nemohl nabýt legitimního očekávání, že v napadeném OOP žádná zeleň na jeho pozemcích vymezena nebude. Ostatně na pozemcích p. č. XC a XD zeleň fakticky je. Ohraničení černými tečkami vymezuje zastavěného území města a s pozemky navrhovatele ani s jeho námitkami nijak nesouvisí. Existence stávajících součástí manipulační plochy a sjezdu ani případná existence odvodňovacího systému silnice č. XG nejsou s využitím plochy ZP v rozporu, neboť tímto využitím může být i nezbytná dopravní a technická infrastruktura. Námitce by tedy s ohledem na uvedenou argumentaci nemohl vyhovět.

8. Odpůrce uzavřel, že nemá za to, že by jakkoli zkrátil navrhovatele na jeho právech a nesouhlasí s tím, že by bylo na místě rušit kteroukoli část napadeného OOP. Ačkoli napadené OOP nevymezuje funkční kategorii „manipulační plochy“, je v podmínkách pro plochy DS uvedeno, že tam lze umístit parkoviště, parkovací a odstavná stání, hromadné garáže a parkovací domy integrované do zařízení silniční infrastruktury, záchytná parkoviště P+R, B+R, krátkodobá stání K+R“. Tyto podmínky jsou nastaveny v souladu s § 9 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, podle nichž do ploch silniční dopravní infrastruktury spadají mj. též odstavné plochy.
9. Navrhovatel v replice nad rámec toho, co uvedl již v návrhu, odmítl spekulace odpůrce ohledně údajně protiprávního využívání pozemku p. č. XA a opětovně poukázal na to, že tuto otázku má řešit stavební úřad. Argumentace odpůrce ve vyjádření k návrhu nemůže zhojit jeho pochybení při vypořádání navrhovatelových námitek při přijímání napadeného OOP. Navrhovatel rovněž odmítl, že by jeho námítky podané před opakovaným veřejným projednáním bylo možné považovat jen za nesouhlas s vypořádáním námitek předchozích. Odpůrcem navrhovaná „náprava“ tohoto pochybení spočívající v dodatečném rozhodnutí o námitkách není v posuzované věci možná. Ve věci sp. zn. 1 Ao 3/2010, na kterou se odpůrce odkazuje, totiž zastupitelstvo rozhodlo o opominutých námitkách jen po dvou měsících od vydání územního plánu. Pokud by totéž udělal odpůrce, rozhodl by o námitkách navrhovatele až několik měsíců poté, co mu uplynula lhůta pro podání návrhu na zrušení napadeného OOP, tj. možnost obrany proti rozhodnutí o námitkách. To by bylo absurdní. Dále navrhovatel nesouhlasí s tím, že rozsáhlost veřejné diskuse mohla být důvodem pro neprojednání změny funkčního využití pozemku p. č. XA při přijímání napadeného OOP. Konečně navrhovatel nesouhlasí ani s tím, že stávající regulativy pro plochy DS umožňuje jejich využití pro manipulační plochu.

Legitimace navrhovatele a splnění procesních podmínek

10. Soud se nejprve zabýval přípustností návrhu. Podle § 101a s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen na svých právech. Pokud je podle

zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem. V dané věci je zjevné, že napadený územní plán byl vydán formou OOP, a to za použití odpovídajících ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, i zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

11. Navrhovatel svou legitimaci k podání návrhu dovozuje z vlastnictví pozemků p. č. XA, p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE, které soud ověřil z výpisu z listu vlastnictví č. XH. Mezi účastníky není sporné, že jsou tyto pozemky napadeným OOP dotčeny. Navrhovatel tedy je aktivně procesně legitimován (tj. je oprávněn k podání žaloby).
12. Soud se dále zabýval včasností podaného návrhu. Podle § 173 odst. 1 správního řádu, nabývá opatření obecné povahy účinnosti patnáctým dnem po vyvěšení veřejné vyhlášky. Napadené OOP bylo vyvěšeno na úřední desce odpůrkyně dne 21. 10. 2021 a účinnosti tak nabylo dne 5. 11. 2021. Pro podání návrhu stanoví § 101b odst. 1 s. ř. s. jednoroční lhůtu od účinnosti napadeného OOP. Návrh podaný dne 3. 11. 2022 je tudíž včasný.
13. Návrh má zákonem požadované náležitosti. Podle § 101b odst. 2 s. ř. s. musí návrh kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné.
14. Při věcném posouzení návrhu vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), tj. ze skutkového a právního stavu ke dni 20. 10. 2021. Ve věci rozhodoval soud bez jednání v souladu s § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Posouzení návrhu soudem

15. Při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Přitom vychází z algoritmu (testu) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98). Jednotlivými kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat OOP; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání OOP nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda OOP bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum OOP povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem a 5) přezkum obsahu napadeného OOP z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu), tedy konkrétně zda napadené OOP vůbec umožňuje dosáhnout sledovaného cíle (kritérium vhodnosti), zda OOP a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti), jakož i zda OOP omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů) a v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného OOP úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu). S ohledem na vázanost soudu důvody se soud může zabývat jen těmi kroky algoritmu (testu) přezkumu, které navrhovatel zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.).
16. V právě posuzované věci navrhovatel namítl, že odpůrce jeho námitky zčásti nevypořádal (3. krok algoritmu), zčásti je vypořádal v rozporu se zákonem (4. krok algoritmu) a zčásti

v nich postrádá posouzení proporcionality zvoleného řešení (5. krok algoritmu). Pouze těmito návrhovými body se tedy soud zabýval.

Nevypořádání námitek podaných k opakovanému veřejnému projednání

17. Soud se nejprve zabýval námitkou navrhovatele, že odpůrce vůbec nevypořádal námítky, které podal k opakovanému veřejnému projednání. Navrhovatel má pravdu. Toto pochybení ostatně ve vyjádření k návrhu uznal i odpůrce, který uvedl, že námítky ze dne 27. 5. 2021 pokládal za pouhé rozšíření námitek ze dne 15. 12. 2019, resp. za nesouhlas s jejich vypořádáním. Taková domněnka však byla s ohledem na jejich obsah zcela neodůvodněná. Námitkami ze dne 27. 5. 2021 se totiž navrhovatel vymezil právě vůči změnám, kterých návrh územního plánu doznal mezi veřejným projednáním a opakovaným veřejným projednáním. Ze správního spisu předloženého odpůrcem vyplývá, že zatímco v návrhu pro veřejné projednání byly všechny pozemky navrhovatele p. č. XA, p. č. XC, p. č. XD, p. č. XF a p. č. XE řazeny do ploch DS, v návrhu pro opakované veřejné projednání už byly – v souladu s tím, co odpůrce uvedl při vypořádání námitek ze dne 15. 12. 2019 – pozemky p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE řazeny do ploch ZP. A právě proti tomu se navrhovatel v námitkách podaných dne 27. 5. 2021 bránil. Zpochybňoval potřebnost odclonění pozemku p. č. XA od silnice a obytné zástavby a přiměřenost zásahu do svých práv (požadavek na pás izolační zeleně by bylo možno realizovat i pokud by tyto pozemky zůstaly v plochách DS). Tím pádem byla jeho námitka přípustná, protože v opakovaném veřejném projednání se projednává územní plán pouze v rozsahu úprav, k nimž došlo mezi veřejným projednáním a opakovaným veřejným projednáním (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50). Navrhovatel má právo na to, aby o jeho námitkách odpůrce rozhodl (§ 172 odst. 5 správního řádu). Tím, že odpůrce tuto námitku nedůvodně za námitku nepokládal a nevypořádal ji, se dopustil závažné procesní vady, pro kterou nemůže napadené OOP v části týkající se zařazení pozemků p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE do ploch ZP obstát, a proto je soud zrušil.
18. Pozemek p. č. XB, jehož malá část je rovněž řazena do ploch ZP, je ve vlastnictví Středočeského kraje. Soud má ale za to, že i ve vztahu k této části uvedeného pozemku je navrhovatel aktivně legitimován procesně i věcně. Jde totiž o část, jež je součástí pásu izolační zeleně, který napadené OOP vymezuje kolem pozemku navrhovatele p. č. XA, proti čemuž navrhovatel brojil námitkami ze dne 27. 5. 2021. Přestože navrhovatel ve svých námitkách ze dne 27. 5. 2021 tento pozemek výslovně neuvedl, v těchto námitkách je uvedeno, že „*změna těchto (pozemků p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE – doplněno soudem) ale i přilehlých pozemků z DS dopravní infrastruktury na ZP zeleň přírodního charakteru by byla pro všechny mé pozemky i ty přilehlé trvale degradující...*“. Z kontextu věci je přitom zřejmé, že tímto „přilehlým pozemkem“ je míněn i pozemek p. č. XB. Vzhledem k tomu, že navrhovatel argumentuje, že na uvedeném pozemku je trvale vybudován příjezd na jeho pozemky, je jeho možné dotčení regulací tohoto pozemku minimálně myslitelné. Jelikož se zrušovací důvod (nerozhodnutí o námitkách ze dne 27. 5. 2021) vztahuje i na část pozemku p. č. XB, soud zrušil též zařazení části pozemku p. č. XB do ploch ZP. Protože soud zrušil zařazení pozemků p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD a p. č. XE do ploch ZP, nezabýval se pro nadbytečnost věcně námitkami, které navrhovatel v návrhu vznesl vůči vhodnosti a přiměřenosti zřízení tohoto pásu izolační zeleně.

Nezařazení pozemku p. č. XA do ploch OK

19. Soud se dále zabýval námitkou navrhovatele, že odpůrce svévolně nevyhověl jeho námitce, aby byla polovina pozemku p. č. XA řazena do ploch OK. Z napadeného OOP soud zjistil, že tento požadavek navrhovatel v námitkách podaných dne 15. 12. 2019 odůvodnil tím, že by využití pozemku pro nerušící výrobu a služby preferoval před jeho současným využitím pro skladování kontejnerů. Taková změna využití by ostatně byla vhodná i pro Roztoky, neboť kontejnery jsou neestetické, občanská vybavenost v dolní části města chybí a právě v tomto místě (hned na kraji města směrem od Prahy) by bylo její umístění zvláště vhodné. Odpůrce námitce nevyhověl s tím, že dosud není zřejmé, zda navrhovatel využívá pozemek p. č. XA pro skladování kontejnerů „legitimně“ (čímž se patrně míní v souladu s právními předpisy). Až se to vyjasní, může být požadavek na změnu jeho využití řešen při některé z dalších změn územního plánu.
20. Soud připomíná, že navrhovatel nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu podle svých požadavků, tj. aby územní plán umožňoval realizaci jeho předem definovaného (stavebního) záměru (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, bod 65, ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, a ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-68). Nemá ani nárok na změnu funkčního využití pozemku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2010, č. j. 8 Ao 1/2007-94). Na co však navrhovatel bezpochyby právo má, je srozumitelné, logické a koherentní odůvodnění, proč odpůrce požadovanou změnu neakceptoval. Judikatura správních soudů vztahující se k územním plánům obecně klade silný důraz na právo na samosprávu a zdůrazňuje, že je výlučně právem každé obce rozhodnout se, jakým způsobem se chce rozvíjet. V této souvislosti akceptuje i značné omezení práv vlastníků pozemků, ovšem tyto zásahy musí mít *„zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděny z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle a být činěny na základě zákona“* (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120).
21. Na základě uvedených východisek soud hodnotil důvody, pro které podle odpůrce nebylo možné zařadit část navrhovatelova pozemku p. č. XA do ploch OK. Toto odůvodnění je sice přezkoumatelné, protože je z něj jasné, proč odpůrce rozhodl tak, jak rozhodl, ale uvedené důvody nedávají smysl. Aktuální využití pozemku p. č. XA, včetně otázky, zda jej navrhovatel v současnosti využívá v souladu s právem, nijak nebrání stanovení odlišného způsobu využití do budoucna v rámci územního plánování. Tím spíše, pokud se navrhovatel nedomáhal legalizace stávajícího sporného stavu (skladování kontejnerů a manipulace s nimi), nýbrž využití zcela nového (občanské vybavení), které by patrně mělo za následek, že by kontejnery zmizely. Odpůrce však ve své argumentaci postupuje zcela opačně a od závěru, zda navrhovatel aktuálně využívá pozemek p. č. XA po právu či nikoli, odvozuje, zda lze (resp. zda v budoucnu bude možné) provést požadovanou změnu funkčního určení. Nevyhovění požadavku na změnu funkčního využití tak budí dojem „sankce“ za dosavadní údajně nepovolené využívání pozemku (o tom, zda tomu tak skutečně je, nemá soud žádné informace). To je však záležitost, kterou – jak na to správně poukazuje i navrhovatel – má řešit stavební úřad v příslušném řízení, nikoli obec v procesu pořízení územního plánu. Lze uzavřít, že způsob, jakým dává odpůrce do souvislosti současné údajně protiprávní užívání pozemku p. č. XA a možnost jeho (budoucího) zařazení do ploch OK, je projevem libovůle.

22. Jasně do tohoto odůvodnění nevznášá ani další sdělení odpůrce, že ač v současnosti nemá zájem provést změnu funkčního využití pozemku p. č. XA z ploch DS do ploch OK, lze ji projednat v budoucnu, v rámci některé ze změn územního plánu. Soud na okraj podotýká, že mu není jasné, proč se odpůrce dobrovolně zříká příležitosti veřejně projednat budoucí využití tohoto pozemku a rozhodnout o něm v okamžiku, kdy přijetím územního plánu komplexně rozhoduje o území města jako celku. Podstatné však je, že tímto sdělením odpůrce otevřeně přiznává, že důvody, proč by pozemek p. č. XA nemohl být řazen do ploch OK, neshledává, resp. že se touto otázkou nehodlá nyní zabývat. Soud uzavírá, že i to, že odpůrce hodlá napadeným OOP komplexně regulovat celé území města, ovšem s výjimkou pozemku p. č. XA, je projevem libovůle.
23. Obecně platí, že důvody, pro které určitý pozemek lze či nelze zařadit do určité plochy, mají odrážet hodnoty, které si obec při pořizování územního plánu vytyčila, a být v souladu s jejím zamýšleným rozvojem. Odpůrce však v posuzované věci neuvedl, proč požadavku na změnu zařazení pozemku p. č. XA vyhovět nelze. Víceméně uvedl, že tomuto požadavku (zřejmě) vyhovět lze, ale svévolně se rozhodl o tom (možná) uvážit až později (nebo taky ne), v návaznosti na učiněná zjištění o tom, zda je současné faktické využívání tohoto pozemku oprávněné. Takové odůvodnění nedostojí požadavkům vyplývajícím z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu. Vyplývá z něj totiž, že se odpůrce dopustil libovůle. To je důvod, proč nemůže napadené OOP obstát ani v části týkající se zařazení pozemku p. č. XA do ploch DS. Proto je soud zrušil. Pro úplnost soud dodává, že ačkoli se požadavek navrhovatele týkal pouze „poloviny“ tohoto pozemku, soud musel zrušit regulaci ve vztahu k celému pozemku, neboť nemohl rozlišit, o jakou jeho část se jedná.

Nemožnost užívat pozemek p. č. XA jako manipulační plochu

24. Navrhovatel také namítal, že mu regulace dopadající na jeho pozemek p. č. XA neumožňuje užívat jej jako manipulační plochu, ačkoli mu odpůrce ve vypořádání námitek slíbil odpovídající úpravu regulativu DS, nebo výjimku z něho. Domáhal se proto celkového zrušení regulativů pro plochy DS. Soud nicméně konstatuje, že navrhovatel není oprávněn vznášet takový požadavek, neboť existence tohoto obecného regulativu do jeho práv nijak nezasahuje. To, co do jeho práv zasahuje je – i podle jeho vlastních tvrzení – skutečnost, že odpůrce pro jeho pozemek p. č. XA nepřipustil výjimku z tohoto obecného regulativu. Soud proto v té části, již se navrhovatel domáhá zrušení regulativů pro plochy DS, návrh zamítl. Problém navrhovatele spočívající v tom, že mu zařazení pozemku p. č. XA do ploch DS navzdory slibu odpůrce neumožňuje užívat tento pozemek jako manipulační plochu, byl nicméně vyřešen tím, že soud zrušil zařazení tohoto pozemku do ploch DS.
25. Soud ovšem nepřehlédl, že napadené OOP je skutečně v rozporu se svým odůvodněním. Ačkoli odpůrce ve vypořádání námitek uvedl (str. 247 odůvodnění napadeného OOP), že navrhovatel bude moci pozemek p. č. XA užívat jako manipulační plochu, tento příslib se v napadeném OOP nijak neprojevil. Ani ve stanoveném využití ploch DS (str. 81 územního plánu), ani nikde jinde v napadeném OOP není uvedena výjimka, která by připouštěla využití pozemku p. č. XA jako manipulační plochy. Lze uzavřít, že ať už odpůrce v budoucnu určí funkční využití pozemku jakkoli, je třeba, aby byla konečná podoba územního plánu v souladu s tím, co uvede ve vypořádání námitek.

Závěr

26. Návrh na zrušení části napadeného OOP je částečně důvodný. Soud je proto zčásti zrušil a zčásti zamítl, jak je uvedeno ve výroku.
27. Soud neprovedl důkazy předložené účastníky, protože všechny jimi předložené listiny jsou součástí správního spisu, který měl soud k dispozici a z jehož obsahu vycházel.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému navrhovateli náhrada nákladů řízení náleží. Náklady řízení tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a seps návrhu a repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], náhrada hotových výdajů odpovídající třem paušálním částkám po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % z částky 10 200 Kč, tj. 2 142 Kč, neboť zástupce odpůrkyně vykonává advokacii jako společník obchodní korporace, která je plátcem daně z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). K výsledné částce 12 342 Kč přičetl soud též navrhovatelem zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v celkové výši 17 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 1 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. ledna 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu